

[Steen Folke]

Jeg vil gerne først takke hr. Ninn-Hansen in absentia for, at han citerede et afsnit af min mindretalsudtalelse, som jeg ikke selv havde fundet det ulejligheden værd at gentage her, men jeg forstod, at det indeholdt en ret præcis og dækkende fremstilling af hr. Ninn-Hansens synspunkter, og det er jeg da glad for.

Hr. Svend Haugaard, ligeledes in absentia, vil jeg gerne fastholde på, hvad han sagde, for det var jeg egentlig lidt imponeret over. Hr. Svend Haugaard karakteriserede min og mit partis holdning som en bevidst ensopret, socialistisk overbudsholdning. Jeg må komplimentere hr. Svend Haugaard for, at han på det verbale plan er ved at nå op på højde med hr. Voigt og hr. Poulsaard.

Dernæst vil jeg til hr. Søren B. Jørgensen sige et par ting. Først kort om et enkelt punkt i det første indlæg, hvor hr. Søren B. Jørgensen sagde, at ordningen her meget langt imødekommer det rent grønlandske hjemmestyreudvalgs ønsker. Det er muligvis korrekt, dog bortset fra det helt afgørende, nemlig at det rent grønlandske hjemmestyreudvalg ønskede, at undergrundens råstoffer skulle være et særanliggende; det er det som bekendt ikke blevet.

Jeg vil også kort sige til hr. Søren B. Jørgensen, at den fremstilling, han gav af, hvad der var foregået omkring dette med skitse C og råstofforvaltningens placering, nu heller ikke var den fulde historiske sandhed. Der var også unøjagtigheder i den fremstilling, men det kan vi vende tilbage til ved en anden lejlighed. Jeg gjorde opmærksom på, at der også er det i Informations fremstilling, men det afgørende er givetvis korrekt, og det har hr. Søren B. Jørgensen heller ikke benægtet. Det er spørgsmålet om dels departementchef Hesselbjergs indsats i sagen, dels statsministerens intervention, som førte til, at det blev denne skitse C, som den danske stat ville have igennem, uanset at alle de grønlandske medlemmer af kommissionen havde udtalt sig til fordel for noget andet.

Til hr. Lars Emil Johansen vil jeg sige et par ting. Først vil jeg gøre opmærksom på, at jeg mig bekendt aldrig har sagt eller skrevet, at siumut har solgt ejendomsretten, er gået væk fra kravet eller noget sådant. Jeg ved, at jeg har skrevet det modsatte. Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Lars Emil Johansen har i tankerne, men jeg vil gerne have det at vide.

Jeg mener aldrig jeg har givet udtryk for det, som hr. Lars Emil Johansen tillagde mig på det punkt.

I øvrigt sagde hr. Lars Emil Johansen, at han var meget enig i en meget stor del af det, jeg havde skrevet i min mindretalsudtalelse i kommissionens betænkning, men alligevel drog han en anden konklusion, end jeg gjorde. Nu vel, det er jeg klar over, det sidste i hvert fald. Jeg mener nu nok, der må være en vis sammenhæng mellem præmisserne og konklusionen, og jeg synes ikke, at den sammenhæng bliver helt klar for hr. Lars Emil Johansens vedkommende. Hvis han er enig i min grundlæggende kritik på alle de punkter, han nævnte, mener jeg, at det er noget problematisk derefter at sige, at alligevel går man ind for det hele.

Hr. Lars Emil Johansen ville gerne gøre det til et spørgsmål om et særligt privilegium for mig, at jeg kunne indtage, hvad han kaldte en alt-eller-intet-holdning, at jeg kunne afvise den ordning, der blev fremlagt. Jeg er meget vel klar over, at hans og min stilling i kommissionen naturligvis har været forskellige, han er grønlænder, og jeg er dansker, så det er klart, at vi har siddet på forskellig måde i kommissionen, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de synspunkter, som jeg har lagt frem, det, jeg har skrevet i min mindretalsudtalelse, og den konklusion, jeg er nået frem til, deles af ikke helt ubetydelige kredse i Grønland, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg først og fremmest tænker på det tredje parti i Grønland, nemlig inuit ataqatigiit, som har givet udtryk for, at dets syn på hjemmestyret er af en art, som i hvert fald ikke er særlig fjernt fra det, jeg har lagt frem. Og man kan vel ikke hævde om de folk, at de er stillet ligesom jeg og er udstyret med særlige privilegier og derfor kan tillade sig at indtage den holdning. De er i hvert fald grønlændere i samme omfang, som hr. Lars Emil Johansen er det. Med andre ord, det er ikke et spørgsmål om, at nogle bestemte personer har en særlig stilling, det er et spørgsmål om, at der også i Grønland, i hvert fald i dette parti, er betydelig overensstemmelse med den vurdering, de synspunkter, jeg har fremlagt, og den konklusion, jeg har draget, nemlig at man måtte tage afstand fra den hjemmestyreordning, der nu er blevet foreslået.